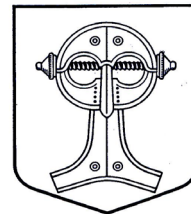


Keipenes Vēstnesis



2013. gada
29. novembris

Keipenes pagasta mēnešraksts Nr.254/11

Iznāk no 1991. gada 14. augusta.

Par dvēseli, kas pilna Latvijas

Tumšais novembra laiks mudina uz pārdomām. Pārdomas un apceri mūsos parasti rosina arī tumšā laika gaišie svētki – Latvijas dzimšanas diena. Nebūsim ideālisti – ne jau visiem šī ar sarkanu krāsu kalendārā atzīmētā diena ir svētki – netrūkst vienaldzīgo, naidīgo, dzīves nogurdināto, steidzīgo, nīgro, kuriem tā ir tikai vienkārši brīva diena, bet ne svētki.

Skumji ir tas, ka šobrīd daudzi no tiem, kam vārds „Latvija” nav tikai tukša skaņa, ekonomisko problēmu dēļ ir spiesti pamest dzimteni.

Keipene ir Latvijas daļa un valstī notiekošā spogulis. Diemžēl arī mūsu pagasta iedzīvotāju skaits ar katru dienu sarūk. Oktobrī tas atkal samazinājies par sešiem cilvēkiem. Parēķiniet – ja tā būs katra mēneša statistika, tad drīz keipeniešu skaits būs pavisam niecīgs.

Par Latviju un dzīvi svešumā vispirms jautāju keipenietēm, kuras spaidu kārtā pirms 64 gadiem tika aizvestas tālu prom no Latvijas.

Ilga Jandova. – Mani un manu ģimeni – māti un divus brāļus – no manas dzimtas mājām *Vāverēm*, kas atradās Madlienas pagastā, izrāva 1949. gada 25. martā, kad man bija tikai 11 gadi. Nokļuvām Tomskas apgabala Teguldetas rajonā. Dzīvojot Sibīrijā, domas par Latviju un mājām neizgāja no prāta ne mirkli. Līdzko man radās iespēja atgriezties Latvijā, šo iespēju izmantoju. Mani un jaunāko brāli Jāni no nometinājuma atbrīvoja jau 1954. gadā, māti un vecāko brāli Kārlī – vēlāk. Lai varētu tikt atpakaļ uz Latviju, man bija jāizņem pase. Biju gatava ar kājām noiet 30 kilometrus, lai tiktu pie pases un mans sapnis par atgriešanos dzimtenē īstenotos. Mani nebaidīja tas, ka priekšā tāls un nezināms ceļš un ka šajā ceļā nebūs līdzās mammas.

Kad ieradās *Vāverēs*, māja bija daļēji izpostīta, kaut arī tur mitinājās viena tante. Kur apmesties uz dzīvi, man vairs nebija. Labi, ka kaimiņi deva man pajumti.

Atgriezies dzimtajā pusē, aizsteidzos pie lielā akmens – vietā, kur bērni bā bieži uzturējos. Uz kāpu uz akmens un apraudājos – kādreiz manas mazās



Ilga Jandova ar varu tika aizvesta no Latvijas

pēdiņas varēja nosegt tikai pašu akmens vidu, tagad, kad nostājos uz akmens, tikai pašas akmens sānu malas bija nenosegtas. Svešumā biju izaugusi un kļuvusi pieaugusi. Un man bija žēl, ka es tik daudzus gadus biju projām no Dzimtenes.

Rasma Linde. – Manu ģimeni – mammu, mani un vecāko māsu – skāra 1949. gada 25. marta deportācijas. Man bija tikai 16 gadu, kad kopā ar mammu un māsu tikām salādētas lopu vagonos un aizvestas Sibīriju. Nonācām Tomskas apgabala Kolpaševas rajonā. No tās marta dienas ir tik daudz gadu pagājis, ka par tik seniem notikumiem negribas vairs runāt.

Mēs ar māsu bijām jaunas un dzīvīgu uztvērām vieglāk – jauniem nokļūšana Sibīrija šķita kā ekskursija. Mammai droši vien bija daudz smagāk ap sirdi.

Jāsaka tā – mūsu, izsūtīto latviešu, dzīve īpaši neatšķīrās no vietējo krievu dzīves. Vietējie mūs uzņēma labi un saprata mūsu iekšējo sāpi un ilgas pēc dzimtenes.

Par Latviju un dzimtenē palikušajiem tuviniekiem domas bija vienmēr – vai devāties meža darbos citreiz pat 200 km attālumā vai sēdējām un runājāmies

ģimenes lokā. Kāds prieks un laime bija vietējā veikalā nopirkt matu sprādzītes vai diegu spolītes ar uzrakstiem latviešu valodā! Tāds nieks, bet kā tas sildīja sirdi!

Kad mūs atbrīvoja no nometinājuma, nekā nebija jāapsver vai jāpārdomā – protams, ka gribējām ātrāk atgriezties mīļajā dzimtenē. Mūsu ģimenei bija, kur atgriezties, – dzimtas māju Kalna – Ķonēnus mūsu piespiedu prombūtnes laikā bija nosargājusi tēva māsa.

Tā es vēl joprojām dzīvoju senču būvētajā mājā Ķonēnos.

Protams, ka esmu Latvijas patriote. Latvijas svētku gadadienā nekādas īpašas svinības nerīkoju. Bet tie man ir svētki – kluss pārdomu laiks, ko pavadu, pa televizoru skatoties dažādus Latvijas dzimšanas dienai veltītus raidījumus un filmas. Vienmēr ar prieku un lepnumu noskatos parādi – tā man ļoti patīk. –



Rasma Linde atceras, ka, esot tālu prom no Latvijas, uz veikalā nopirktās matu sprādzītes vai diegu spolītes ieraugot latviskus uzrakstus, ap sirdi palicis siltāk.

Daudzi Latvijas iedzīvotāji beidzamajos gados dažādu iemeslu dēļ ir devušies pasaulē un diez vai kādreiz atgriezīsies Latvijā. Un tas ir skumji un satraucoši, jo kas gan ir Latvija bez saviem bērniem, tas ir, bez cilvēkiem, kas piedzimuši un uzauguši šeit? Arī bijušais keipenietis Sergejs Jakušonoks ir devies prom no Latvijas. Kāpēc Sergejs bija spiests

Turpinājums 2. lpp.

Turpinājums no 1. lpp.

to darīt – vaicāju viņam pašam. Kāpēc Tu izlēmi pamest Latviju un kur tagad dzīvo, ar ko nodarbojies?

Sergejs. - Es nekad neticēju, ka pienāks tāda diena, kad man būs jāaizbrauc no savas dzimtenes. Dēvēju sevi par patriotu un visiem teicu: "Es jau nu nekad nebraukšu prom no Latvijas!" Bet dzīvē gadās visādi, un apstākļi mani tomēr piespieda aizbraukt. Tā teikt: „Nekad nesaki nekad!” Man negaidīti piedāvāja darbu Vācijā, un es spontāni izlēmu šo piedāvājumu pieņemt, jo Latvijā tajā laikā bija krīze un valdīja totāls bezdarbs. Mani aizbraukt no Latvijas pamudināja arī tas, ka Latvijā ir ļoti zems atalgojums. Tagad dzīvoju Vācijā, strādāju metāl rūpniecības firmā Lehmann GmbH un ar dzīvi esmu apmierināts. - Vai Vācija un vācieši iebrucējus uzņem draudzīgi? Vai, svešā valstī ilgāku laiku dzīvojot, var kļūt par savējo?

Sergejs. - Vācieši iebrucējus uzņem samērā draudzīgi un laipni, it sevišķi, ja tev ir vācu valodas zināšanas. Vai, dzīvojot ilgāku laiku Vācijā, tu kļūsi par savējo - tas ir atkarīgs no paša cilvēka vēlmēm. - Kas Tevi visvairāk pārsteidza, sākot dzīvot svešā valstī? Ko Tu nevari pieņemt no vāciešu tradīcijām, darba kultūras, attieksmes u.t.t.?

Sergejs. - Aizbraucot uz Vāciju, protams, bija grūti pierast pie tā, ka tev visapkārt skan sveša valoda, un ka tavu dzīvi regulē ļoti daudz dažādu likumu, kurus tu, atbraucējs, nezini, bet kurus tev jāsāk ievērot, ja tu šeit gribi dzīvot. Patīkami pārsteidza sociālās garantijas, kas tiek nodrošinātas Vācijā dzīvojošajiem, Latvijā par tādām var tikai sapņot.

Vācijā man grūti pieņemt vāciešu savstarpējās sacenšanās garu – ja viens kaimiņš nopērk kādu jaunu lietu, tad otram kaimiņam tūlīt vajag tiešu tādu pašu - tikai jaunāku un foršāku. Viņi ir kā viens otra kopija.

Tā kā vācieši pēc maniem novērojumiem ir ļoti taupīgi, tad viņi kā teicienā ragavas pērk vasarā, bet riteni - ziemā, skaitot katru centu. Man tas arī šķiet pārspīlēti un nav pieņemams. - Kas Tev pietrūkst, dzīvojot svešumā?

Sergejs. - Visvairāk jau laikam pietrūkst ģimenes un draugu. Nevaru pierast



Bijušais ķeipenietis Sergejs un viņa sieva Līva labprāt atgriezies Latvijā, ja Latvijā tiktu nodrošināts labi atalgots darbs, labas sociālās garantijas un dzīve bez lieka stresa.

pie Vācijas modificētās pārtikas un pusfabrikātiem. Dzīvojot Vācijā, sapratu un novērtēju, ka Latvijā pārtika tomēr ir kvalitatīvāka, dabiskāka un garšīgāka.

Vēl, kas man diez ko nepatīk Vācijā, ir tas, ka svētdiena ir brīvdiena un šajā dienā viss ir slēgts. - Kas ir tas, kas tomēr Tevi notur svešumā, un vai Tu plāno ar savu ģimeni kādreiz atgriezties Latvijā?

Sergejs. - Pašlaik mani svešumā notur labi atalgots darbs, labas sociālās garantijas un dzīve bez lieka stresa. Ja mūsu dzimtenē būs vismaz 70% no tā visa, kas tiek piedāvāts man šeit, Vācijā, es ar savu ģimeni labprāt pārceltos atpakaļ uz Latviju, jo nekur nav tik labi kā mājās. - Ko Tu gribi novēlēt Latvijai un visiem tiem, kas vēl joprojām dzīvo šeit, valsts svētku gadadienu sagaidot?

Sergejs. - Latvijai un latviešiem es gribu novēlēt dzīvot ar cerību sirdī - gan jau arī Latvija kādreiz tiks iecelta saulītē un to apgaismos kāds spožs saulstariņš! Galvenais ir nepadoties un dzīvot tālāk, tiecoties uz to visu labāko! -

Nopriecājos, ka šovasar no Anglijas uz dzīvi Ķeipenē atgriezās viena ģimenīte ar mazu bērniņu un teicās, ka uz palikšanu. Gatavojot "Ķeipenes Vēstneša" jauno

numuru, gribēju iztaujāt, kā ģimenei Latvijā veicas. Bet, ak, vai, diemžēl uzzināju, ka šī ģimene jau atkal aizceļojusi atpakaļ uz Angliju.

Lai arī raksts beidzas ar skumju noti, tomēr būsīm cerīgi, patriotiski un mīlēsīm savu Latviju, jo nav skaistākas zemes par Dzimteni:

Man dvēsele pilna Latvijas mežiem,
Kas savām galotnēm apvāršņus skauj,
Un ezeru, upju ūdeņiem ziliem,
Kas mežus un laukus apvij un kļauj.
Man dvēsele pilna Latvijas pļavām,
Kur jānāžu smaržā noreibt un zust,
Un jūras šalkām, spirtgām un sāļām,
Kur varu mūžības lielumu just.

Man dvēsele pilna Latvijas sniegiem,
Kas zemei sniedz mieru un atpūtu,
Ar rudeņa zeltu un sēņu priekiem,
Un ziedoņa brīnišķo skaistumu.

Man dvēsele pilna Latvijas debesīm,
Kas skaistas kā pasaka pāri mums -
Vai cīruļa treļļi, vai pārslu putenis,
Vai krāšņais dardēdes starojums.

Ir Latvijas pilna man dvēsele visa,
Un mainīt to iespējams nava,
Jo Latvijas vārds manu asiņu ritā
Un manos sirdspukstos zvana.

Esošos un bijušos ķeipeniešus Latvijas svētku priekšvakarā iztaujāja **B. Mīetule**

7.decembrī plkst.19.00 Ķeipenes tautas namā

Ķeipenes senioru deju kolektīvs „Veldze” ielūdz savus atbalstītājus, bijušos dalībniekus un citus interesentus

uz 15 gadu jubilejas pasākumu

Pirmajā daļā – **KONCERTS**

Piedalīsies vieskolektīvi – „Ogrēnietis”, „Suncele”, „Lēdmane”, „Sumulda”.

Ieeja bez maksas.

Otrajā daļā – pašdarbnieku draudzības vakars.



9.decembrī plkst. 10.00

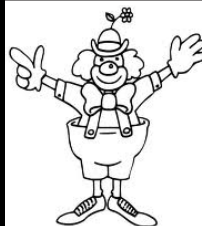
Ķeipenes tautas namā

Klaunu šovs

„OKI- DOKI”

Izklaidējoša cirka programma ar dažādiem dzīvniekiem, burvju trikiem un žonglieriem

Ieejas maksa **1 lats.**



Atgriezies atpakaļ, lai dotos tālāk

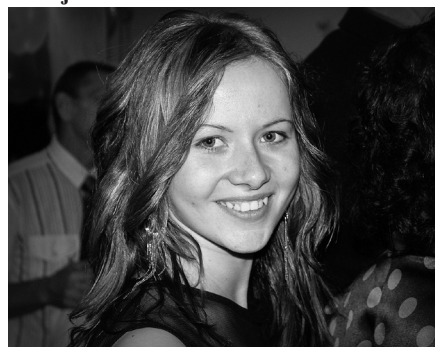
Šogad jūnijā Ķeipenes pamatskolu absolvēja 12 jaunieši. Kopš izlaiduma pagājuši pieci mēneši, un šajā laika posmā bijušajiem pamatskolas audzēkņiem ir nācies pieņemt svarīgu lēmumu – izvēlēties, ko darīt pēc pamatskolas pabeigšanas. Jaunieši savu izvēli ir izdarījuši.

Reizēm cilvēkam jādodas atpakaļ, lai apjēgtu un izprastu, kas veidojis viņu, un tikai tad viņš var doties tālāk, – tā domā Pola Māršala. Aicinot domās atgriezties atpakaļ Ķeipenes pamatskolā pavadītajā laikā, uzdevu Ķeipenes pamatskolas šā gada absolventiem jautājumus par to, kā viņiem veicas pēc pamatskolas beigšanas. Uz manu uzaicinājumu atsaucās deviņi Ķeipenes pamatskolas beidzēji.

Lūk, uzdotie jautājumi un Ķeipenes pamatskolas šā gada absolventu atbildes!

1. jautājums. Kad vienas durvis aizveras, atveras citas – viens dzīves posms noiets, sākas jauns. Jūs jūnijā aizvērāt aiz sevis Ķeipenes pamatskolas durvis. Kādas jaunas pārmaiņas Jūs sagaidīja rudenī?
2. jautājums. Kas Jums pietrūkst jaunajā dzīvē? Vai atmiņās atgriezties arī pamatskolā, kuru pirms pāris mēnešiem pabeidzāt?
3. Turpiniet iesākto teikumu: Ja es varētu pagriezt laiku atpakaļ un sākt mācības atkal no pirmās klasītes, es noteikti.....
4. jautājums. Jebkuras mūsu dzīves izmaiņas izriet tikai no mums pašiem. Vai piekrītat šim apgalvojumam? Kāds ir Jūsu dzīves pašreizējais mērķis, uz kuru Jūs ejat, un kas nepieciešams, lai Jūsu mērķis, ieceres un sapņi īstenotos dzīvē?
5. jautājums. Ja Jums būtu burvju nūjiņa, ko Jūs uzburtu sev un citiem?

Annija Saulīte



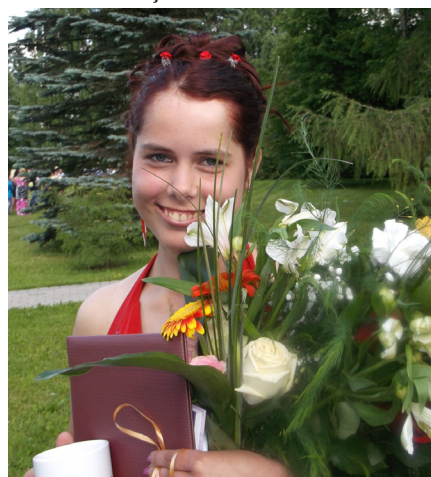
1. - Es mācos Rīgas Stila un Modes profesionālajā vidusskolā par frizieri. Pārmaiņas manā dzīvē bija un vēl joprojām ir lielas, sākot ar to, ka es no Ķeipenes esmu nokļuvusi Rīgā, kur tagad dzīvoju, - esmu prom visu nedēļu no mājām un ierastās vides. Ir iepazīti jauni cilvēki un jāpierod pie jauniem skolotājiem, skolas, klasesbiedriem.
2. - Jaunajā dzīvē pietrūkst daudz kas no

tā visa, kas bija mana ikdiena laikā, kad mācījos Ķeipenes pamatskolā - pietrūkst skolas, māju, draugu un arī Ķeipenes pamatskolas skolotāju. Es bieži vien atmiņās atgriežos Ķeipenes pamatskolā, bet ne tāpēc, ka gribētu atpakaļ tajā laikā un tajā vidē, jo vienmēr ir jāiet uz priekšu. Atmiņās atgriežos tāpēc, lai pārdomātu un salīdzinātu. Tagad esmu sapratusi, ka tomēr nekur nav tik labi kā mājās un ka man Ķeipenes pamatskolā nemaz nebija slikti. Kad mācījos pamatskolā, tad gan gribējās tikt ātrāk prom no skolas un no visa ierastā.

Gribu pateikt lielu paldies skolotājam Andrim Upeniekam, kas vadīja ansambli. Ansamblis un dziedāšana man visvairāk pietrūkst jaunajā dzīvē.

3. - Ja es varētu pagriezt laiku atpakaļ un sākt mācības atkal no pirmās klasītes, es noteikti mācītos citīgāk, iesaistītos vairāk pasākumos, vairāk izmantotu skolas dotās iespējas, nekā to darīju.
4. - Es piekrītu apgalvojumam, ka jebkuras dzīves izmaiņas izriet tikai no mums pašiem. Mans tagadējais mērķis ir izmācīties par profesionālu frizieri, un es uz šo mērķi cītīgi eju. Ceru, ka kļūšu par labu frizieri.
5. - Ja man būtu burvju nūjiņa, tad es sev un citiem uzburtu lielāku gribasspēku mācīties un būt aktīvākiem, kā arī dotu iespēju jauniešiem - tādiem kā mansasnīgt savus mērķus - lai jaunieši varētu izglītoties un studēt.

Zane Graudiņa



1. - Rudenī mani ar jauniem kursabiedriem un skolotājiem sagaidīja mana jaunā skola - Ērgļu Profesionālā vidusskola.
2. - Uzsākot mācības Ērgļu Profesionālajā vidusskolā, man pietrūkst visa, kas saistās ar Ķeipenes pamatskolu - mīļo klasesbiedru un skolotāju, kuri mūs izturēja 9 gadus.
3. - Ja es varētu pagriezt laiku atpakaļ un sākt mācības atkal no pirmās klasītes, es noteikti atgrieztos vēlreiz skolā. Es vē-

lētos mācīties vēlreiz, lai iegūtu labākas zināšanas. Tad es vairs arī nepieļautu tādas kļūdas, ko kādreiz pieļāvu.

4. - Mans pašreizējais mērķis ir izmācīties par viesmīlības pakalpojuma speciālisti. Lai mans mērķis īstenotos, man ir jābūt četri gadiņi, kuri, cerams, paies ātri – tāpat, kā aizskrēja mani deviņi pamatskolas gadi. Un tad mani gaidīs lielā dzīve un darbs.
5. - Ja man būtu burvju nūjiņa, es nezinu, ko es ar to iesāktu!-

Lana Gurinoviča



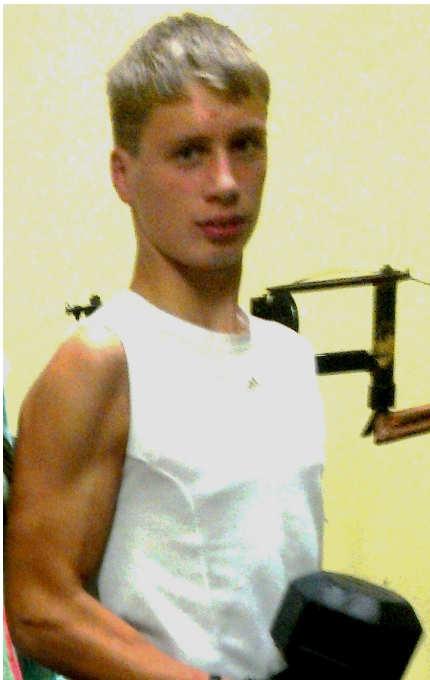
1. - Šis rudens man sagādāja jaunas un patīkamas pārmaiņas. Par manu jauno skolu kļuva Ogres Valsts ģimnāzijas matemātikas un dabaszinātnes novirziena klase. Jaunā klase (22 skolēni) ir ļoti draudzīgs kolektīvs. Pa šo neilgo laiku kopš pamatskolas beigšanas esmu iepazinusi daudz cilvēku un ieguvusi daudz draugu. Skolā notiek dažādi interesanti pasākumi, tā kā esmu ļoti apmierināta ar skolas sabiedrisko dzīvi.
 2. - Jaunajā dzīvē, protams, pietrūkst veco draugu un klasesbiedru, kā arī skolotāju, jo, manuprāt, tāds pamatskolas kolektīvs, kāds mums bija, bija pats labākais. Ar Ķeipenes pamatskolu mani vienmēr saistīs vislabākās, vissiltākās un visjautrākās atmiņas.
 3. - Ja es varētu pagriezt laiku atpakaļ un sākt mācības atkal no pirmās klasītes, es noteikti izbaudītu pamatskolas laiku
- Turpinājums 4. lpp.**

Turpinājums no 3. lpp.

tā, kā es to jau darīju. Man patika šie deviņi pamatskolas gadi, nav pilnīgi nekādas vajadzības ko mainīt.-
4. - Piekritu tam, ka jebkuras dzīves izmaiņas izriet no mums pašiem. Mēs paši veidojam savu dzīvi un nosakām, kā tā mainīsies un kāda tā būs. Mans pašreizējais dzīves mērķis ir pabeigt ģimnāziju un cītīgi mācīties. Mācības man nesagādā problēmas, ģimnāzijā nav nemaz tik grūti. Man ir padomā pāris dzīves mērķi un plāni, tomēr vēl ir trīs mācību gadi priekšā, un viss vēl var mainīties, tāpēc nākotnes domas lai paliek mans noslēpums.-

5. -Ja man būtu burvju nūjiņa, es pagrieztu laiku atpakaļ uz pamatskolas laikiem (uz tiem brīžiem, kad mēs, klase, pieļāvām kļūdas), lai labotu padarītos nedarbus, sagādātās nepatīkšanas, kas sāpināja skolotājus, atvainotos par mūsu blēņām un nepārdomāto rīcību. Liels paldies, skolotāji, ka izturējāt mūs šos deviņus gadus! Paldies, ka devāt mums daudz dzīves mācību, bez jums mēs nebūtu tie, kas tagad esam!-

Jānis Dubjuks



1. – Rudenī pēc pamatskolas beigšanas mani sagaidīja jauna skola, jauni klasesbiedri, apņemšanās kļūt par celtnieku un jaunas meitenes. Mācos Priekuļu un Jāņmuižas Valsts tehnikumā.-
2. - Man jaunajā dzīvē pietrūkst manu skaisto meiteņu un klases audzinātājas Ineses Grises. Protams, pietrūkst arī Andra Upenieka un mūzikas stundu, un pārējo skolotāju. Es atmiņās mēdzu atgriezties Ķeipenes pamatskolā – atceros to, kā skolotājas

uz mani dusmojās un ka mums daudzreiz izdevās arī skolotājas sasmēdināt. -
3. - Ja es varētu pagriezt laiku atpakaļ un sākt mācības atkal no pirmās klasītes, es noteikti mācītos kārtīgāk un vēlreiz gribētu dzirdēt, kā bijušās skolotājas sakludz uz mani. -
4. – Piekritu tam, ka pašiem jāveido dzīve. Mans sapnis ir būt pa celtnieku - vēlos iemācīties mūrēt un pārējos celtniecības darbus. Kad būšu celtnieka amatu apguvis, gribētu atvērt savu firmu. Tikai, lai to īstenotu, man vajag nopirkt visus celtnieka darba rīkus, bet es to nevarēju atļauties un šī iemesla dēļ nevarēju piedalīties prakses darbos. Tad iznāk, ka ne viss ir atkarīgs no manas gribas un vēlmēm.-
5. – Par burvju nūjiņu es domāju tā. Burvju nūjiņa nav vajadzīga, jo ir jācenšas ar saviem spēkiem tikt savā dzīvē uz priekšu. Ja būs burvju nūjiņa, tad cilvēks pats nezinās un nedomās, kā pareizi dzīvot, nezinās, cik grūti ir nopelnīt naudu. Cilvēkam ir jācīnās un pašu spēkiem jācenšas sakārtot savu dzīvi.-

Gerda Gurinoviča



1. - Aizverot Ķeipenes pamatskolas durvis, mani sagaidīja lielas pārmaiņas, jo īsti nezināju, kā jutīšos jaunajā skolā, kādas būs attiecības ar klases kolektīvu, vai spēšu iejusties un cītīgi mācīties.-
2. - Jaunajā dzīvē pietrūkst tās neapkrastāmās sajūtas, kas bija Ķeipenes skolā. Bieži vien dziļi sirdī vēl atgriežos atmiņās par pamatskolu, kas bija kā manas dzīves neatņemama sastāvdaļa, jo tur bija labākie klasesbiedri, mīļākās skolotājas un skolas soli ar īpašām atmiņām par aizvadītajām skolas dienām. Tieši tāpēc saku lielu Paldiess skolotājiem, kuri tik daudz ko iemācīja un sagatavoja mani turpmākajiem dzīves ceļiem! -
3. - Ja es varētu pagriezt laiku atpakaļ un sākt mācības no pirmās klasītes,

es noteikti tik daudz laika netērētu nelietderīgām lietām un vairāk ieklausītos tajā, ko man saka skolotāji.-
4. - Piekritu apgalvojumam, ka jebkuras mūsu dzīves izmaiņas izriet no mums pašiem, jo mēs katrs pats veidojam pasauli sev apkārt. Mūsu dzīves izmaiņas ir mūsu pašu lēmums. Es vēl īsti nezinu, par ko vēlos kļūt, tieši tāpēc mācos Madlienas vidusskolā. Ceru, ka pa trim gadiem, ko pavadīšu Madlienas vidusskolā, izdomāšu, kādu profesiju dzīvei izvēlēties. Uzskatu, ka profesijas izvēlē steiga un nepārdomāti lēmumi neder, jo no šīs izvēles ir atkarīga mana nākotne un visa dzīve.-
5. - Ja man būtu burvju nūjiņa, es katram cilvēkam uzburtu pa burvju nūjiņai, lai katrs pats varētu uzburt sev tīkamo!-

Sintija Fišmeistere



1. - Rudenī mani sagaidīja jauna skola, jauni klasesbiedri, jauni skolasbiedri - visi nepazīstami un sveši. Vēl arī būtiski tas, ka skola vairs neatrodas pāris soļu attālumā, bet gan 30 km attālumā, tāpēc esmu spiesta nedēļu dzīvot Ērgļu skolas dienesta viesnīcā. Mājās esmu tikai nedēļas nogalēs. Braukšana prom no mājām svētdienās un braukšana atpakaļ uz mājām piektdienās - tās ir pārmaiņas, pie kurām man vēl jāpierod.-
2. – Visvairāk man šoruden, protams, pietrūka veco klasesbiedru un to laiku, kad visi bijām kopā ik dienas. Arī pašas pamatskolas pietrūkst, skolotāju, skolasbiedru. Ikdienā domās bieži vien atmiņā ataust Ķeipenes pamatskolā pavadītais laiks.-
3. - Ja es varētu pagriezt laiku atpakaļ un sākt mācības atkal no pirmās klasītes, es noteikti neko nemainītu un mācītos mazajā Ķeipenes pamatskolā kopā ar vecajiem, labajiem klasesbiedriem.-
4. - No vienas puses - var piekrist tam, ka jebkuras mūsu dzīves izmaiņas izriet tikai no mums pašiem, bet, no otras

pusēs, - reizēm ir jārada tādas izmaiņas, lai būtu izdevīgi sev un ģimenei. Šobrīd mans mērķis ir veiksmīgi absolvēt Ērgļu vidusskolu un pēc tam, iespējams, iestāties kādā augstskolā. Lai šo mērķi sasniegtu, man vēl ir daudz jāmācās, jābūt pacietīgai.

5. - Ja man būtu burvju nūjiņa, sev es uzburtu skaistu nākotni, prieku. To pašu es vēlētos uzburt arī citiem cilvēkiem.

Kaut arī man burvju nūjiņas, lai to visu uzburtu, nav, tomēr gribu novēlēt esošajiem Ķeipenes pamatskolas skolēniem un skolotājiem veiksmi, gudrību, pacietību! Skolēni - izbaudiet to laiku, kad vēl varat pavadīt ikdienu starp ļabi pazīstamiem cilvēkiem, laiku, kad esat daļa no Ķeipenes skolas kolektīva un svētkos uz tautas nama skatuves visi stāvat kā viens veselums! To, cik šī vienotā veseluma sajūta ir svarīga un neaizmirstama, Jūs droši vien novērtēsiet tikai tad, kad Jūs būsiet Ķeipenes pamatskolu pabeiguši.

Linda Graudiņa



1. - Manas dzīves lielās pārmaiņas ir tādas, ka es rudenī sāku mācīties Ērgļu Profesionālajā vidusskolā un mācīšos šeit veselus četrus gadus. Es Ērgļu Profesionālajā vidusskolā mācos par viesmīlības pakalpojumu speciālisti.

2. - Jaunajā dzīvē man pietrūkst manas pirmās skolas - Ķeipenes pamatskolas. Neierasti, ka vairs katru dienu nesatieku Ķeipenes pamatskolas foršos skolotājus, skolasbiedrus un manus pamatskolas klasesbiedrus.

3. - Ja es varētu pagriezt laiku atpakaļ un sākt mācības atkal no pirmās klasītes, es noteikti mācītos tajā pašā skolā, tas ir, Ķeipenes pamatskolā un vienā klasē ar saviem bijušajiem klasesbiedriem, ar kuriem es kopā pavadīju deviņus gadus.

4. - Mans tuvākais dzīves mērķis ir pabeigt Ērgļu Profesionālo vidusskolu. Lai mani sapņi īstenotos, ir svarīgi, lai es ticētu, ka es to varu un ka es to izdarīšu.

5. - Es nevaru izdomāt, ko es gribētu uzburt, ja man būtu burvju nūjiņa.

Laima Jansone



1. - Pēc pamatskolas beigšanas iestājos un mācos Madlienas vidusskolā.

2. - Jā, es atmiņās atgriežos Ķeipenes pamatskolā, atminos vecos skolotājus, domās salīdzinu ar Madlienas skolotājiem. Ķeipenes skolotājas bija prasīgākas, jo īpaši skolotāja Rita Šķēle.

3. - Ja es varētu pagriezt laiku atpakaļ un sākt mācības atkal no pirmās klasītes, es noteikti mācītos cītīgāk.

4. - Jā, jebkuras mūsu dzīves izmaiņas izriet tikai no mums pašiem - mēs paši savu dzīvi veidojam un pilnveidojam. Mans tuvākais mērķis ir labi pabeigt vidusskolu.

5. - Ja man būtu burvju nūjiņa, es uzburtu katram cilvēkam pietiekami daudz naudas. Savus vecākus un citus cilvēkus, kas dzīvo laukos, ar burvju nūjiņas palīdzību es nodrošinātu ar labu darbu. Sev es uzburtu veiksmīgu nākotni - sekmīgi pabeigt vidusskolu, izmācīties interesantu profesiju un dabūt ļabi apmaksātu darbu.

Dārta Olekša

1. - Manas dzīves lielākās pārmaiņas bija pārvākšanās uz Rīgu un mācību uzsākšana pavisam citādākā vidē un sistēmā. Līdz ar pārmaiņām man pavērās daudz dažādu iespēju. Kopā ar radniekiem, pie kuriem dzīvoju, esmu apmeklējusi dažādus pasākumus un koncertus, asistējusi fotosesijās Latvijā atpazīstamiem cilvēkiem un iepazīsies ar lieliskiem mūzikas industrijas pārstāvjiem, piemēram, mana radnieka Jāņa Olekša grupasbiedriem no grupas „Iaime pilnīga” un „coco orchestra” un iepazīsies viņa sieviņas Evas foto daiļradi. Grūtāk nācās pierast pie tā, ka katru rītu pašai jāpiespiežas celties, jāpagatavo brokastis, jāierodas precīzi uz autobusu, ka visu laiku nav blakus manu lielisko vecāku

vai skolotāju, kas pamudina, liek kaut ko izdarīt - tagad viss ir manā ziņā, un man pašai ir jāsaprot, kā izmantot iespējas, kas man sagaidīja, kad atvēru durvis uz ģimnāziju.

2. - Dzīvojot Rīgā, man pietrūkst iespējas iziet ārā ieelpot svaigu gaisu un netikt Rīgas trokšņu traucētai. Man joprojām pietrūkst Ķeipenes skaidro zvaigžņoto debesu, kad dodos gulēt. Bieži aizdomājos un salīdzināju jauno skolu ar Ķeipenes pamatskolu. Visvairāk man pietrūkst tādu skolotāju kā skolotāja Rita Šķēle - viņa mani vienmēr iedvesa cerību un motivāciju, lika mācīties sev un izprast to, ko mācījos, nevis tikai iekalt, viņa mani iemācīja domāt dziļāk... Jaunajā skolā visi skolotāji ir ļoti augsti kvalificēti, bet dažiem, manuprāt, trūkst izpratnes par to, ko nozīmē iemācīt. Pamatskolā es brīvi varēju izteikt savu viedokli un priecājos, ja to uzklausa. Šeit man nākas klusēt vai iet ļoti garu un sarežģītu ceļu, lai augstākstāvošie skolas sistēmā ieklausītos manā un manā vienaudžu sakāmajā. Atmiņas par pamatskolu mani pavadīs vienmēr...-



Dārta Olekša

3. - Ja es varētu pagriezt laiku atpakaļ un sākt mācības atkal no pirmās klasītes, es noteikti uzticētos vairāk saviem vecākiem un būvētu ciešāku saikni ar viņiem, lai es spētu visas savas skolas gaitas viņiem viegli izklāstīt. Es noteikti mēģinātu ātrāk saprast, ka esmu īpaša un unikāla, tāpat kā ikviens no mums. Es strādātu vairāk un ņemtu visu, ko man piedāvā mana mamma un apkārtējie. Es necenstos iedēvēties, bet gan atrast līdzīgi domājošos, jo, ja es

Turpinājums no 5.lpp.

apkārtējo cilvēku klātbūtnē izliekos un uzvedos ne tā, kāda es esmu pēc savas iekšējā būtības, tad viņi mani mīlēs vai ienīdīs nepareizo iemeslu dēļ. Es biežāk apdomātu vārdus, ko izsaku skaļi, apdomātu, ko tie nozīmē citiem...-

4. - Dzīves pamati mums katram ir ielikti no vecākiem, mūsu raksturi veidojas bērnu dienās, bet, protams, tas, kā es pilnveidoju vai īstenoju manī ieliktais vērtības, ir

atkarīgs no maniem lēmumiem, un atbildību par izmaiņām - labām vai neveiksmīgām- es varu gaidīt tikai no sevis. Mans dzīves pašreizējais mērķis ir atrast to virzienu, to aicinājumu, ar kuru es vēlos nodarboties visu savu dzīvi. Tiekies uz konkrētu mērķi nav grūtākais, ja vien es skaidri zinātu, kāds tas ir... Mans galvenais sapnis ir būt laimīgai, nākotnē izveidot ģimeni un būt spējīgai to uzturēt ar darbu, ko es mīlu.-

5. - Ja man būtu burvju nūjiņa, es uzburtu brilles, ar kurām cilvēki spētu saskatīt katru skaisto lietu, par ko mums ir jābūt pateicīgiem; ar kurām varētu saskatīt līdzcilvēku pārdzīvojumus un būt spējīgiem tos izprast un palīdzēt, pat neko nesakot, būt spējīgiem saskatīt augstākus mērķus un to, cik svarīga tomēr ir mūsu vienotība ceļā uz kaut ko labāku.-

Jautājumus uzdeva **B. Mietule**

Par rakstura jaukumiem un nejaukumiem

Novembra jubilāru atslodzei un izklaidei par to, ko zvaigznes vēsta par raksturiem

Skorpionī (24.10.-22.11.)

Skorpionu zīmē dzimušajos iemiesojas visas iespējamās cilvēciskās kaislības un netikumī, tāpēc tos nereti dēvē par pašiem neciešamākajiem cilvēkiem.

Galvenā Skorpionu problēma ir tā, ka viņiem dzīvē nav pustoņu un mēra izjūtas. Ja Skorpionī kādu iemīl, tad mīl līdz kapa malai; ja kādu ienīst, tad ar postošu kaisli.

Skorpionu vērtējumi ir ļoti subjektīvi, viņi ir ļoti neiecietīgi pret citu trūkumiem un faktiski nemāk otram piedot. Citu vēlmes Skorpionī parasti neņem vērā, rīkojas tikai tā, kā pašiem izdevīgi. Viņi bieži pārvērtē sevi un savas iespējas, kas nereti kļūst par šķērslī, lai nodibinātu labas attiecības ar apkārtējiem.

Skorpionu raksturo ar šādiem epitetiem: ass, sarkastisks, spītīgs, kašķīgs, atriebīgs. Bet par Skorpionā aizdomīgumu kļūst leģendas. Un – kur aizdomīgums, tur arī pārmērīga greizsirdība.

Strēlnieka (23.11.-21.12.) trūkumi

Būtiskākais Strēlnieka trūkums ir viņa pārlieku lielais optimisms. Viņa vitalitāte un vērienīgums visā dažkārt noved pie bankrota, savukārt takta izjūtas trūkums un nevērība pret līdzcilvēkiem - pie savstarpējās saskarsmes problēmām.

Strēlnieki cenšas izlikties, ka ceļā sastaptās grūtības vispār nepamana, bet tad, kad ar šādu taktiku nonāk strupceļā, visu pamet un pievēršas kaut kam interesantākam.

Lielummānijas dēļ Strēlnieki sabiedrībā cenšas izskatīties labāki, nekā viņi ir patiesībā. Taču, ja šajos cilvēkos ieskatās dziļāk, atklājas, ka viņi ir patmīļi un neiecietīgi pret kritiku, un nekad neatzīst, ka kaut kas nav labi vai ka viņi kaut ko nezina.

Nepatīkamus brīžus citiem Strēlnieki sagādā arī ar to, ka otram pasaka acīs visu, ko domā, un piedevām citu klātbūtnē, neņemot vērā nekādas uzvedības normas, un to, ka nostāda otru cilvēku neveiklā situācijā.

Vairumam Strēlnieku nav absolūti nekādas gaumes izjūtas. Gan sievietes, gan vīrieši, kas dzimuši šajā horoskopa zīmē, var uzvilkt mugurā visnesaderīgākos

apģērbu gabalus un sakraut tam pa virsu neaugmīgas rotas.

Īvita, dzimusi 18. novembrī



- Sevī no Skorpioniem piedēvētajām īpašībām es saskatu pavisam niecīgu kripatiņu. Uzskatu, ka par cilvēka raksturu nevar spriest pēc horoskopa zīmes. Cilvēka raksturs ir katra paša rokās.

Kopš pašas agras bērnības esmu sumināta kopā ar Latviju, tādēļ Latvijas proklamēšanas gadadienas datums man nebija jāiemācās. 18. novembris man nekad nav bijusi tikai mana dzimšanas diena, bet arī Latvijas svētku diena.

Kādu laiku pabiju arī svešumā. Svešumā manī bija nepārejošas ilgas pēc Latvijas dabas un pēc maniem mīļajiem un tuvajiem. Ļoti gribējās sajūst ierasto latvisko ēdienu smaržu un garšu. Latvija domās un tāluma sapņos bija mana drošības un māju sajūtas vieta.

Dzimšanas dienā man nevajag dāvināt neko dārgu un greznu. Visvairāk mani iepriecina bērna pašdarinātas dāvanas, pašsacerēti dzejoļi un dziesmas.

Man pat mazliet patīk tāds miglains, mistisks laiks, kāds ir novembrī. Man tas nešķiet bezcerīgs un tumšs, jo pasaule tad griežas lēnāk un vairāk laika pietiek savām domām. Bet, ja nu kādreiz tiešām uzmācas tāda kā grūtsirdība, tad man labs dakteris ir suns un garšīga literatūra.

Šajā tumšajā laikā mani gaišie vēlējuma vārdi pārējiem novembra jubilāriem ir: „Dzimšanas dienas vajag svinēt. Es domāju, ka svarīgāk ir svinēt dzimšanas dienu nekā nozīmīga eksāmena nokārtošanu, paaugstinājumu darbā vai uzvaru

sportā. Jo svinēt dzimšanas dienu nozīmē sacīt otram: “Paldies, ka tu esi.” Svinēt dzimšanas dienu nozīmē cildināt dzīvību un būt priecīgiem par to. Dzimšanas dienā mēs nesakām: “Paldies par to, ko tu esi izdarījis, pateicis vai sasniedzis.” Nē, mēs sakām: “Paldies par to, ka esi piedzimis un atrodi starp mums.” Dzimšanas dienā mēs svinam tagadni. Mēs nesūdzamies par to, kas ir noticis un nespekulējam ar to, kas notiks, bet mēs paceļam kādu augstāk par sevi un ļaujam visiem sacīt: “Mēs tevi mīlam.””

Skaidrīte, dzimusi 17. novembrī



- Nav man tik nejauks raksturs, kāds tiek piedēvēts Skorpioniem, kaut gan esmu dzimusi Žurkas gadā, un žurkas nav nekādi jaukie dzīvnieki. Ja mani neaizvaino un nedara pāri, tad pirmā nekad otram ar vārdiem neuzbrukšu. Bet, ja aizvainos, tad noteikti turēšos pretī.

Esmu tādā vecumā, kad man neko no mantām vairs nevajag, - visa ir gana. Tāpēc dzimšanas dienā man visvairāk iepriecinās ziedi - it sevišķi dzeltenas rozēs un lilijas. Šogad uz dzimšanas dienu kaimiņiene man uzdāvināja puķi, vairāk ziedu diemžēl nesauņēmu.

Ja tā padomā, tad manā dzīvē tumšo brīžu tomēr ir vairāk nekā gaišo. Novembra tumšo laiku man palīdz pārdzīvot dažādas ikdienišķas lietas, piemēram, putniņu vērošana. Pie loga uzstādīta putnu barotava - tas ir mans zooloģiskais dārzs. Atlido zīlītes, zvirbuļi, ziemā arī dzeņu pāris - vēroju putnus pa logu, un domas nomierinās, un diena kļūst gaišāka.-

B. Mietule

Ķeipenes pagasta pārvaldes lēmumu apskats

Š.g. novembrī Ogres novada pašvaldības Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītājs V. Sirsonis pieņēmis vienu lēmumu:

15. novembrī lēmumu par dzīvojamās telpas īres līguma termiņa pagarināšanu uz vienu gadu ar īrnieku J. Kokinu.

Lēmumu apskatu sagatavoja sekretāre
B. Mietule

P A S Ā K U M I	13.decembrī plkst. 17.00 Ķeipenē pie Ķeipenes parka Lielās svētku egles iedegšana
	14.decembrī plkst.18.00 Ķeipenes tautas namā Ziemassvētku ballīte Ķeipenes un kaimiņu pagastu vecākajai paaudzei Ziemassvētku muzikāli sveiciens Svētku cienasts Deju mūziku spēlēs Andris un Andris Upenieki.
P A S Ā K U M I	21.decembrī plkst. 18.00 Ķeipenes tautas namā Ziemassvētku koncerts „Par svētku brīnumu, ko gaidām” Koncertā piedalīsies Ķeipenes sieviešu vokālais ansamblis „Sonore” un draugi
	25.decembrī plkst.13.00 Ķeipenes tautas namā pirmsskolas vecuma bērnu tikšanās ar Ziemassvētku vecīti
P A S Ā K U M I	31.decembrī plkst.22.00 Ķeipenes tautas namā Jaungada nakts pasākums Aicinām kopā pavadīt Veco gadu un sagaidīt Jauno -2014.gadu! Pasākumu muzikāli iekrāsos Santa un Kaspars Kaspersoni Dalības maksa 3 lati. Lūdzam pieteikties iepriekš, zvanot tautas nama vadītājai I.Daugavietei, tel.26545470

No **12.decembra** līdz Jaunajam gadam Ķeipenes tautas nama 2.stāvā darbosies **Ziemassvētku dāvanu TIRGOTAVA**

Varēsiet iegādāties rotas, zīda un filca šalles, adījumus, oriģinālas apsveikuma kartiņas, interesantus priekšautiņus, izšūtus divielīšus un citus darinājumus.

Aicinām amatniekus, rokdarbnieces un citus mājažotājus piedalīties dāvanu sortimenta dažādošanā!

Preci piedāvāt **Inesei Daugavietei** personīgi vai zvanot uz tālr.**26545470**.

Informācija

Par neapstrādātām lauksaimniecībā izmantojamās zemes vienībām

Ogres novada pašvaldības Ķeipenes pagasta pārvalde no Lauku atbalsta dienesta Lielrīgas reģionālās lauksaimniecības pārvaldes saņēmusi informāciju par 2013. gada rudenī (septembrī un oktobrī) apsekotajām lauksaimniecībā izmantojamās zemes vienībām, kas atrodas Ogres novada Ķeipenes pagasta teritorijā un kuras nav apstrādātas - ir nekoptas vai aizaugušas, vai uz tām notiek būvniecība.

Saskaņā ar šo informāciju Ķeipenes pagastā neapstrādāta ir 91 lauksaimniecībā izmantojamās zemes vienība, neapstrādātās lauksaimniecībā izmantojamās zemes kopējā platība 523,27 ha.

Atsūtītā informācija tiks izmantota, aprēķinot nekustamā īpašuma nodokli 2014. gadam. Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli” 3. panta 1.1 daļu neapstrādātās lauksaimniecībā izmantojamās zemes tiks apliktas ar nekustamā īpašuma nodokļa papildlikmi 1,5 procentu apmērā.

Atgādinām, ka neapstrādāta lauksaimniecībā izmantojamā zeme ir visa lauksaimniecībā izmantojamās zemes platība zemes vienībā, ja vairāk nekā 30 procentu no lauksaimniecībā izmantojamās zemes platības attiecīgajā zemes vienībā līdz kārtējā gada 1.septembrim netiek izmantoti lauksaimniecības produktu ražošanai vai audzēšanai, ieskaitot ražas novākšanu, dzīvnieku ganīšanu un turēšanu lauksaimniecības nolūkiem, vai minētā zemes platība netiek uzturēta labā lauksaimniecības un vides stāvoklī.

Pašvaldības policijas ziņas

Š.g.16. novembra reida laikā par atstarotāja neizmantošanu tumšā diennakts laikā uz ceļa Ķeipene-Madliena saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.²³ panta 2.daļu vairākām personām tika izteikti mutiski brīdinājumi : Madlienas pagasta iedzīvotājiem Robertam, dz.1996.g., Tomam, dz.1998.g., Laurai, dz. 1998. g., Katrīnai, dz. 1997.g., Ķeipenes pagasta iedzīvotājiem Edijam, dz. 1999.g., un Aigaram, dz.1994.g., un Suntažu pagasta iedzīvotājam Valdim, dz. 2000.g.

Pašvaldības policijas reidi, kuru laikā pārbaudīs, vai gājēji tumšā diennakts laikā lieto atstarotājus, tiks rīkoti arī turpmāk.

Vēlreiz atgādinu: **gājējiem** ne tikai ārpus apdzīvotām vietām, bet arī apdzīvotās vietās (neapgaismosos ceļa vai ielu posmos) diennakts tumšajā laikā **obligāti jālieto atstarotāji.**

A. Cviguns

Š.g. 7. decembrī no plkst.10.00 Daces Krievānes ārsta prakses telpās **pieņems okulists – Dr. Ilze Žarinova** (Latvijas Amerikas Acu centrs). Iepriekšējs pieraksts. **Tālr.65033647, mob.20245454.**

Biedrība „Ķeipenes vides centrs” aicina pieteikties **rokdarbu nodarbībām pieaugušajiem „Rota sev un mājai”**. Nodarbības notiks **sestdienās no plkst.10.00 līdz 12.00.**

Pirmā tikšanās **š.g. 7. decembrī.**

Mācīsimies veidot auduma ziedu rotas; pārļošanu, makramē (mezglošanu).

Pieteikties, zvanot Mārai, **tālr.26477525.**

Muzikants (balss, sintezators) spēle visu laiku labāko latviešu mūziku dažādos saviesīgos, privātos un publiskos pasākumos. Dainis, **tālr.Nr. 25985566.**

1. un 2. grupas invalīdiem un nedzirdīgiem invalīdiem, kuri izmanto teksta telefonus, tiek piešķirtas atlaides līdz pat 100% vairāku Lattelecom pakalpojumu abonēšanas un ierīkošanas maksai!

Atlaides ierīkošanas maksai:

-Atlaide 100% apmērā tālruņa līnijas ierīkošanas maksai.

- Atlaide 100% apmērā pakalpojumu Mājas komplekts mini, Mājas komplekts ekonomiskais,1,3,4, Mājas komplekts ar TV, Mājas komplekts 1,3,4 – optika, Internets 1,3,4, Internets 1,3,4 – optika ierīkošanas maksai*.

Atlaides abonēšanas maksai:

- Atlaide 75% apmērā tālruņa līnijas Pamata tarifu abonēšanas maksai*.

- Atlaide Ls 2,72 apmērā tālruņa līnijas Bezmaksas sarunas Latvijā tarifu plāna abonēšanas maksai* un Virszemes TV komplekts abonēšanas maksai*.

- Atlaide Ls 8,58 apmērā no pakalpojuma Mājas komplekts mini, Mājas komplekts ekonomiskais,1,3,4, Mājas komplekts ar TV, Mājas komplekts 1,3,4 – optika, Internets 1,3,4, Internets 1,3,4 – optika beztermiņa līguma abonēšanas maksas*.

- Atlaide 50% apmērā DSL termināla īrei*.

Atlaides sarunām:

- Atlaide 20% apmērā vietējām sarunām tarifu plāna Pamata tarifi lietotājiem*.

Atlaides pārreģistrācijai:

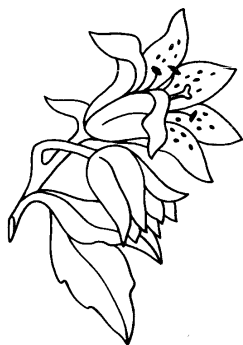
- Atlaide 100% tālruņa līnijas pārreģistrācijas maksai.

-Atlaides rēķina saņemšanai pa pastu:

Atlaide 100% no pakalpojuma Rēķins pa pastu un/vai Papildrēķins pa pastu, ja lieto tikai balss pakalpojumu, vai tikai Virszemes TV pakalpojumu, vai balss un Virszemes TV pakalpojumus.

Precīzāka informācija, zvanot uz 177.

* Tikai 1.grupas invalīdiem un nedzirdīgajiem invalīdiem.



*Vistumšākais
laiks
No sirds tavas
prasa
Viskošāko
gaismu.*

*Es zinu,-
Tu vari to dot.
Un tu zini, kā.
Mīlot.*

Vienā no gada tumšākajiem mēnešiem – novembrī dzimušajiem – **daudz gaišu un saulainu sveicienu dzimšanas dienā!** Mīliet un esiet mīlēti, jo tikai „mīlestība dara visu nozīmīgu un apstaro ar debesu gaismu visu, ko tā aplūko”. (Ž.Pols)

Līdzjūtības

*Nekad no rudens mākoņiem
nav tik daudz skumju lijis.
Nekad vēl vējš zem debesīm
tik nežēlīgs un ass nav bijis.*

Izsakām līdzjūtību **Alvim, Svetlanai, Kristapam un Veronikai**, mīļos Kasparu un Markusu pāragri zaudējot.
Akāciju mājas iedzīvotāji

*Laiks apstājas ar skarbu piesitienu.
Nav nākotnes, ir tikai vēju balss,
Un kādai mīlai, labai sirdij
Nekad vairs nesāpēs, ne sals.*

Sāpju brīdī esam kopā ar **Viju Mihailovu** un ģimeni, mazdēlu un mazmazdēliņu zaudējot.

Vizbuļu iedzīvotāji

*Vismelnākā šķiršanās stundā
Tik maz varam līdzī Tev dot
Aiz mūžības vārtiem, kur vārdus
Vairs nedzird un nesaprot.
Vismelnākā šķiršanās stundā
Par ēnu kad pārtop tavs glāsts,
Tēt, tie esam mēs, kuros tālāk
Nu skanēs tavs dzīvības stāsts.*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Lienei Vaļeikai un Sandrai Rudņikai ar ģimenēm**, tēti mūžībā izvadot.

Paleju mājas iedzīvotāji

Dzīves melnās dienas liek dvēselei cietā gliemeža čaulā tīties, nejutīgie un pārlietu ziņkārie lai tur nespētu ieskatīties. Dzīves baltās dienas savukārt atver aizslēgtos logus un durvis, vienā mirklī ļauj piedzimt brīnumam, kas tev spārnus spēj iedod kā burvis.

Lai Jums vairāk balto nekā nebalto dienu, turpmāk dzīvojot, būtu, lai tās zelta guldeņos pārtaptu un lai no draugiem cīruļa vieglumu saviem nākamajiem gadiem Jūs gūtu!

Vissirsnīgākie sveicieni, veselības un laba vēlējumi dzimšanas dienās novembrī dzimušajiem keipeniešiem, kuri šogad svin apaļas dzīves jubilejas:

Marijai Grīnbergai

75. jubilejā (6. novembrī);

Agnesei Maksteniecei

85. jubilejā (9. novembrī);

Zojai Ivanovai

80. jubilejā (10. novembrī);

Pēterim Liepiņam

75. jubilejā (12. novembrī);

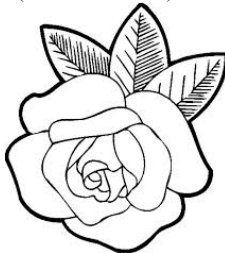
Veltai Šauriņai

70. jubilejā (24. novembrī);

Nikolajam Strežam

70. jubilejā (27. novembrī)!

No saules,
no laimes, no
prieka kaut
mazu daļiņu,
bet katru
dienu!



Līdzjūtība

*Ir labi, ja var cilvēks izgaistot
Aiz sevis atstāt skaidras gaismas vālu,
No sava mūža kaut ko ļoti labu dot,
Kad pašam jāaiziet ir tālu, tālu....*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem, **skolotāju Mārīti Grīnhofu** mūžībā izvadot.

Bijušie audzēkņi Ieva, Una un Edgars Maikls Sviridas un viņu mamma Veronika

MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠI

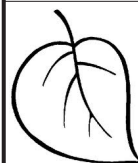
Te ozols paliek, un paliek tie gadi
Kā vezumi smagie, ko priecīgs tu
krāvi.

Pats gājputnu ceļam nu
svabads tu posies,
Kad rudens tev pēdējo
tīrumu pļāvis.



3. novembrī **80 gadu** vecumā
mūžībā aizgājis

Valdis Denovs.



Mirklis, un - jau par vēlu,
Neko nevar grozīt.
Mūsu kvēlumam, mūsu
žēlumam
Nav vairs nozīmes.

9. novembrī **32 gadu** vecumā
traģiski aprāvis

Kaspara Mihailova

neizdzīvotais mūžs.

Vēl sāpes nav galā,
Vēl dedzina sūrumš,
Bet saulainā malā
Es ieraugu jūru.
Te nokrīt smagums,
Te nogrimst bēdas –
Uz jūras takas
Zied manas pēdas....



11. novembrī pēc smagas slimības
58 gadu vecumā aizsaulē aizgājusī

Mārīte Grīnhofa.

**Visdziļākā līdzjūtība
aizsaulē aizgājušo
tuviniekiem!**

Līdzjūtības

*Laikam Tu pārāk ātri
Pa dzīves vasaru skrēji,
Ka Tev ziemas pasaku
Sadzirdēt nebij ļauts.*

Dalām sāpju smagumu ar **Agnesi**,
no meitas uz mūžu atvadoties.

Ķeipenes pensionāru biedrība
“**Avotkreses**”

*Kā laužti zari rokas klēpī krīt,
Nav mīļo plecu, ap ko viņas vīt...*

Vidziļākā līdzjūtība **Sandrai Rudņikai ar ģimeni**, tēti aizsaulē pavadot.

Darbabiedri